

”

زندگی را باید آدم
ازش استفاده
بکند؛ یعنی
بازنشستگی
اصلاً مفهوم
ندارد من یک
همکاری داشتم
در امریکا پدر
پلیمر سیلیکون
بود می‌دانید که
سیلیکون خیلی
همخوانی با بدن
انسان دارد؛
مثلاً فرض کن
چشم مصنوعی
سیلیکونی
می‌سازند
پای مصنوعی
سیلیکونی
می‌سازند خیلی
همخوانی با بدن
انسان دارد

مسأله دیگر اینکه دو تا ماده است که برای خوراک دام و طیور
بایستی استفاده بشود یکی کولوراید و دیگری متیونین است.
این دوتا بسیار مؤثر هستند الان آمار کلی را ندارم؛ ولی حدود ده
هزار تن وارد ایران می‌شود. کیلویی متوسط صد تومان است.
حالا شما اینها را ضرب و تقسیم کن به دلار تبدیل کن ببین چه
عددی می‌شود. من این را در حد پاپلوت پلن تولید کردم. طرح
را به جایی دادم. حالا اسم نمی‌برم متأسفانه ما دیدیم دیگر
این طرح ما از یک جای دیگر سردرآورد و ما موقعی که رفتیم
دیدیم خلاصه اینها رفتند از چین هم لیسانس این را بخرند
نتوانستند گفتند بیا آقا پول می‌دهیم این را تولید کن. گفتم
من پول نمی‌گیرم برای من اینها الان آماده است؛ یعنی کولین
کولوراید هم همین‌طور.

کولین کولوراید هم که این همه وارد مملکت می‌شود من
تولید کردم. در حد پاپلوت پلن و صد کیلو که ماده اولیه‌اش هم
در مملکت همه‌اش است. آمونیاک، کربن دی‌اکسید، پروپن
که همه‌اش در مملکت ما فراوان هم است. منتهی من پولم
آن قدر نمی‌رسید که بروم پالایشگاه را بزنم و خلاصه بایستی
یک جایی سرمایه‌گذاری می‌کردم و من طرحش را نوشتم. طرح
هم لورفت.

نتوانستند اجرایش هم بکنند هنوز هم مانده. حالا تبدیلیش
برای خوراک نشخوارکنندگان خیلی مهم است. شما یک فرایند

دیگر می‌خواهی. شاید خیلی‌ها
می‌گفتند این چه ربطی به شیمی
دارد می‌گفتم خیلی‌خب ربط دارد.

**اتفاقاً یکی از معضلاتی که
چند سال پیش در گران
شدن قیمت گوشت و دام
و اینها شنیده بودیم همین
مسأله خوراک دام و چالش-
هایی بود که ما در خوراک دام
داشتیم؛ یعنی انگار کشور
یک جاهایی مسأله‌اش بوده
است و ما مثلاً متوجه نمی
شویم یک همچنین مسأله
کوچکی اینجا می‌تواند چه
تأثیر بزرگی در کل کشور
بگذارد؟**

هفتاد و پنج درصد پول گوشت
ما نهاده‌های دامی است؛ یعنی
هفتاد و پنج درصد هزینه می‌شود
در نهاده‌های دامی؛ مثل جو،

